

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.301/2016/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2017. év március hó 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A testi sértés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 11.B.12/2016/10. számú ítéletét megváltoztatja, a vádlott terhére rótt bűncselekményt a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdése szerinti testi sértés büntettének kísérleteként minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott büntetést 1 (egy) év próbára bocsátásra enyhíti.

A Pest Megyei Főügyészség fellebbezését elutasítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Budapest Környéki Törvényszék 11.B.12/2016/10. számú, 2016. május 20. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat a Btk. 164. § (8) bekezdésében meghatározott testi sértés büntettének kísérlete miatt 2 év - végrehajtásában 4 évre felfüggesztett - börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. A bíróság megállapította, hogy a vádlott - a szabadságvesztés elrendelésének esetén - a büntetés kétharmad részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható, továbbá rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére téves jogi minősítés miatt súlyosításért, a terhére megállapított bűncselekménynek a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott és aszerint minősülő emberölés büntettének kísérleteként történő minősítéséért, súlyosabb büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott védője szintén téves jogi minősítés miatt, a kiszabott büntetés jelentős enyhítése végett élt perorvoslattal. A vádlott tudomásul vette az elsőfokú bíróság ítéletét.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.735/2016/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést csak a büntetés súlyosítása végett tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek során felderített és megvizsgált minden olyan tényt és körülményt, amely az ügy eldöntése szempontjából szükséges és lehetséges volt. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat hiánytalanul, a logika szabályainak megfelelő módon egyenként és egymással összevetve is értékelte, mérlegelte, és megalapozott tényállást állapított meg. A tényállás kiegészítését indítványozta a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján azzal, hogy a vádlott a felesége nyakát a közepesnél kisebb erővel szorította. A főügyészség

álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolta a döntését, és törvényes a cselekmény jogi minősítése is. Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabását befolyásoló körülményeket is alapvetően helyesen tárta fel, azonban további súlyosító körülményként kell feltüntetni a vádlott terhére az erőszakos jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, valamint azt, hogy a cselekményt nő sérelmére követte el.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú ítélet nyilvános ülésen történő megváltoztatását indítványozta akként, hogy a Fővárosi Ítéltábla a szabadságvesztés végrehajtásának a próbaidejét hosszabb tartamban állapítsa meg.

A Fővárosi Ítéltábla előtt az ügyészség nem képviseltette magát.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén a vádlott védője az ítélet téves megállapításaira hívta fel a figyelmet. Kiemelte, hogy a sértett és védence házasságának megromlása vonatkozásában bizonyítást nem folytatott az elsőfokú bíróság, mégis a vádlott agresszív magatartását jelölte meg ennek okaként. Megjegyezte, hogy a tényállásban foglaltakkal ellentétben az 1. számú tanú nem volt szomszédja a vádlottnak és a sértettnek. Hangsúlyozta azt is, hogy védence saját elhatározásából hagyott fel a cselekmény elkövetésével, tette befejezett könnyű testi sértés vétségének megállapítására alkalmas, és így az enyhítő körülmények teljeskörű figyelembe vételével próbára bocsátás alkalmazása is elegendő vele szemben. A védő kiemelte azt is, hogy a vádlott, a sértett, valamint közös lánygyermekük kapcsolata a cselekmény elkövetése óta rendeződött.

A vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy nagyon sajnálja a történeteket, és megerősítette, hogy rendezte kapcsolatát feleségével és a lányával.

A Fővárosi Ítéltábla az iratok tanulmányozása során észlelte, hogy az ügyészi fellebbezés elkészült. A 2016. május 20. napján tartott tárgyaláson, az ítélet kihirdetését követően az ügyész 3 nap gondolkodási időt tartott fenn a Be. 325. § (1) bekezdése alapján, amely 2016. május 23. napján járt le. A Budapest Környéki Törvényszék érkeztető bélyegzője szerint az ügyészi fellebbezés 2016. május 24. napján érkezett postai úton. Az ítéltábla megkereste az elsőfokú bíróságot annak tisztázására, hogy a fellebbezés határidőben érkezett-e. A megkeresés eredményeképp megállapítható volt, hogy a fellebbezéshez boríték - amely alapján a feladás dátuma meghatározható lett volna - nem tartozott, és a bíróság postakönyve szerint is 2016. május 24. napján érkezett. Eszerint az ügyészi fellebbezés elkészült, ezt azonban az elsőfokú bíróság nem észlelte, így elmulasztotta a Be. 341. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés elkészíttség okán történő elutasítását. Az ítéltábla e mulasztást pótolva, a Be. 359. § (1) bekezdése alapján elutasította a Pest Megyei Főügyészség fellebbezését.

A védelmi fellebbezés részben alapos.

A fentiek szerint az ítéltábla kizárólag a védelmi fellebbezés folytán eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét, és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A rendelkezésre álló bizonyítékok értékelését a szükséges mértékben elvégezte, azokat egymással összevetette, az értékelés során azonban téves következtetésre jutott a cselekmény jogi minősítését illetően.

Az elsőfokú bíróság szüksézáuan ugyan, de indokát adta annak, hogy miért az orvosszakértői véleményekkel alátámasztott sértetti vallomást, valamint közös leánygyermekük és az 1. számú tanúk vallomását fogadta el a bántalmazás vonatkozásában a vádlotti védekezéssel szemben. A

sértett által elszenvedett sérülések helye és jellege az 1. számú szakértő véleménye szerint a nyak megragadására, fojtásra jellemzőek, amely a sértett és lánya vallomásával összecsengően, kétséget kizáróan cáfolta meg a vádlott azon vallomását, amely szerint a vállánál fogva rángatta meg a feleségét.

Helyesen jutott arra a következtetésre is a törvényszék, hogy a vádlott terhére a vádiratban foglaltaktól eltérően nem állapítható meg az emberölés büntettének kísérlete, ugyanakkor tévedett a bűncselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletekénti minősítésekor.

Az orvosszakértői véleményeket készítő, és a tárgyaláson is meghallgatott az 1. sz. szakértő és a 2. számú szakértők egyezően jutottak ugyanis arra az álláspontra, hogy két rendbeli, a közepesnél kisebb erőbehatás érte a sértett nyakát, amelyek gyógytartama egyenként és összességükben is 8 napon belüli. A két szakértő egyetértett abban is, hogy a jelenlegit meghaladó erejű és megfelelő idejű erőbehatás következtében életveszélyes állapot is kialakulhatott volna.

A fent írtak alapján az ítélet tábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlott terhére nem állapítható meg az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete. Az orvosszakértői vélemények helyes értelmezése és értékelése alapján a sértett nyakát ért bántalmazás következményeként kizárólag a könnyű testi sértés vétségének megállapítása jöhet szóba, mivel jelen esetben sem az erőbehatás nagysága, sem az ideje nem érte el azt a mértéket, amely alapján megállapítható volna, hogy a vádlott szándéka az életveszély okozására is kiterjedt.

Ezen túlmenően azonban értékelni kell a tényállás részét (3. oldal 4. bekezdés 3. mondat) képező azon vádlotti cselekvőséget, amely szerint a vádlott a sértett fojtogatását követően a szobában álló vasalódeszkát dühében a sértett felé dobta. Az ítélet tábla e magatartás vizsgálata során arra jutott, hogy az elkövetés eszközeként használt vasalódeszka méreténél és súlyánál fogva ténylegesen alkalmas lehetett volna súlyosabb, 8 napon túl gyógyuló sérülés okozására is, amelynek elmaradása kizárólag a véletlennek köszönhető.

Az ítélet tábla a fentiekre is figyelemmel - részben a védői kifogásokkal egyetértve - a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján helyesbítette az elsőfokú ítélet tényállását akként, hogy a

- 2. oldal 3. bekezdésének első mondatából mellőzi „a vádlott indulatos magatartása miatt” szövegrészt,
- 2. oldal 4. bekezdésének utolsó mondatában a „szomszédjuk” kifejezés helyett az „ismerősük” kifejezés kerül beillesztésre,
- 2. oldal 9. bekezdésének első mondatában a „22 óra körüli időben” szövegrész helyett a „22 óra előtt” szövegrész kerül beillesztésre,
- 3. oldal 3. bekezdésének második mondatában a „felesége nyakát két kézzel szorította” szövegrész helyett a „felesége nyakát közepesnél kisebb erővel két kézzel szorította” szövegrész kerül beillesztésre,
- 3. oldal 7. bekezdés első mondata helyett „A vádlottól elszenvedett bántalmazás következtében a sértett két rendbeli erőbehatásra kialakult, a nyakon elől és mindkét oldalon elhelyezkedő haránt irányú zúzódást, és a jobb váll területének zúzódását szenvedte el.” mondat kerül beillesztésre.

Az ítélet 3. oldal 7. bekezdés harmadik mondatától a 4. oldal 2. bekezdéséig tartó - a tényállás részét képező - szövegrész az indokolásba kerül áthelyezésre.

E kiegészítések mellett a tényállás már pontos és megalapozott; a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte.

Mindezeneken túlmenően az ítélet indokolása is helyesbítésre szorul. A 8. oldal 7. bekezdéstől a 9. oldal 3. bekezdéséig tartó szövegrészt az ítéletábra mellőzi, tekintettel arra, hogy a 2., 3. és 4. számú tanúk vallomása a tárgyalási jegyzőkönyvek tanúsága szerint nem került felolvasására, így értelemszerűen bizonyítékként sem vehetők figyelembe.

Az ítéletábra a fentiek szerint pontosított tényállás alapján a vádlott cselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntetéként kísérleteként minősítette.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta, további enyhítő körülményként kell értékelni a vádlott javára azt, hogy rendezte kapcsolatát a sértettel.

A vádlott terhére megállapított enyhébb elbírálás alá eső bűncselekmény büntetési tételkeretének tükröződnie kell a büntetés kiszabásában is, erre tekintettel az ítéletábra a vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetést enyhítette, és a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, valamint a vádlott társadalomra veszélyességéhez is igazodóan a Btk. 65. § (1) és (3) bekezdése alapján a vádlottat próbára bocsátotta.

Az ítélet bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezése törvényes.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábra a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § kizárja.

Budapest, 2017. év március hó 14. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Bea s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 11.B.12/2016/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 1.Bf.301/2016/7. számú ítéletében történt változtatás mellett a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. év március hó 14. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő